

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

32. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Corrado, in causa
Barchinonen. Iuris Patronatus. Lunae 3. Aprilis 1645.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

manus, Episcopi, in quo facilius præsumitur mandatum, l. 1. C. quibus res indic. non nocent. Et ibi gl. in verb. Non oberit. Surd. conf. 355. n. 20. Et 24. in fine. Rot. in S. M. co pensiois apud Marches. part. 2. fol. 487. n. 6. vers. consuetudine autem. & alia ipsius negotia expediuit, quod etiam ad præsumendum mandatum valde ponderat Iason in lege 1. in fin. C. de proc. Pant. de null. sit. qualit. Et quib. mod. sent. null. n. 56.

10. Quibus non obstat quod Antonius Vlai citatus ad instantiam Episcopi oppulerit neminem audiri, nisi docto de legitimo mandato Procure. per quam oppositionem non videtur amplius sufficere. mandatum præsumptum, ut dixit Rot. in vna Rom. secret. 20. Nouembrii 1592. coram Cardin. Millino impress. apud Marches. de commiss. part. 3. fol. mibi 39.

11. Quia præter quod Rota contrarium tenuit, quando adest notabilis impensio, & concurrunt plura alia, quæ necessarii mandatum inferunt, ut in his terminis Cardinal. Seraph. dec. 933. n. 2. Addit. ad S. M. Greg. de iur. 330. numer. 5. ab illa protestatione fuit recessum, dum postea Antonius Vlai citare fecit eundem Ioann. Mancam uti Procuratorem Episcopi ad dicendum contra iura, & in illius termino comparuit dictus Manca, & protestatus fuit non admitti iura, nisi formiter recognita fuerint; vnde non sumus in simplici casu, quo protestatio non fuerit repetita in omnibus actibus, quod solum sufficit ad hoc, vt ab ea censetur recessum, iuxta opinionem quam tenuit Rot. coram Cardin. Seraph. de iur. 1407. Et coram bon. mem. Accino dec. 28. c. 1. Et 2. Sed in casu quo fuerit facti actus contrarij protestationi approbando Mancam in Procuratorem, quo casu dubium non est, quod à protestatione dicatur recessum, ut admittit Rota in dict. Rom. Secretariatus supra citata, n. 4. ibi, cum effectus protestationis semper duret, donec sit factus aliquis actus contrarius.

12. Prout etiam non releuat, quod Ioannes produxerit mandatum limitatum ad causam vocationis ad Synodum; ex hoc enim non excluditur præsumptio alterius mandati sufficientis, cum detur multiplicatio mandatorum, & possint simul duo mandata concurrere, aliud expressum, aliud præsumptum, ut consuevit Ruin. conf. 355. n. 29. lib. 1. cum aliis in Cremonen. pensiois 16. Ian. 1609. coram bon. mem. Cardin. Sacratio, & laius in Rom. Aliment. 4. Decembrii 1641. coram R. P. D. meo Bichio, & in Macerat. Magazeni, seu manutentionis 24. Ian. 1642. coram Reuerendiss. D. Episcopo Patavino, & in Rom. domus ad transferim 18. Aprilis 1644. coram eodem R. P. D. meo Bichio.

Et ita vna tantum parte informante resolutum fuit, altera sepius citata, & informare recusante sub prætextu defectus dicti mandati Procure.

DECISIO XXXII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Corrado.

In causa Barchinonen. Iurispatronatus.

Luna 3. Aprilis 1945.

§. 1. **L**ata per A. C. sententia immissionis possessionem beneficij simplicis sub Inuocatione Conceptionis Immaculate Virginis in Ecclesia Cathedrali Barchinonen. ad fauorem Antonij Arrufat prouisi Apostolici in executione Breuis de capienda possessione nomine Camerae cum declaratoria Censuratum contra Antonium Sala tanquam intrusum in eodem beneficio; commissa mihi fuit causa appellationis, & nullitatis cum facultate manutendi, quem de iure & absoluendi dictum Sala etiam ad cautelam, cuius vigore ille petebat ante omnia abolutionem: verum quia agitur de censuris inflictis in Curia, noluerunt Domi-

Tom. VIII.

ni illam concedere nisi causa recognita, iuxta receptum huius sacri Tribunalis stylum, de quo attestantur Pur. decif. 44. num. 2. vers. licet à censuris, & c. lib. 1. Verat. decif. 2. n. 1. part. 1.

2. Itaque hodie proposito dubio censuerunt concedendam esse abolutionem cum reincidencia ad beneplacitum; quia cum pro parte dicti. Sala fuerint producta plura instrumenta, ex quibus constat beneficium prædictum fuisse vsque de anno 1501. fundatum atque dotatum de bonis q. Petri de Buada, cum expressa reservatione iurispatronatus ad fauorem Michaelis hæredis fundatoris, eoque defuncto ad fauorem professoris domus de Buada, sitæ intus oppidum de Angles Gerunden. Diocesis, & successiue fuisse collatum ad præsentationem, vel de consensu dictorum patronorum, ab eo tempore vsque ad annum 1591. quo facta fuit illius collatio de consensu Saluatoris de Buada tunc patroni in personam Geruasij Granelli nuper defuncti, post cuius obitum de illo iure institutus ab Ordinario Barchinonen. Ipse Salas tanquam præsentatus à Raymundo Olmera moderno dictæ domus possessore, & propterea eiusdem beneficij vero & certo patrono, quidem cessare videtur præsumptio, quod beneficium sit liberum, & ided comprehensum sub reservatione Reg. s. hodie 9. Quia sub eius dispositione non comprehenduntur beneficia iurispatronatus laicorum, sicut nec sub aliis reservationibus generalibus, iuxta glossam in c. 2. verb. collatio, de præbend. in c. bique not. Germin. sub n. 11. vers. gloss. super verb. collatio, & c. Franc. sub num. 3. vers. & in alia quacunque. Et Lap. alleg. 96. Beneficia vacantia. Et c. Didac. P. P. quest. c. 36. n. 2. vers. hic accedit. Et c. Rota penes Pat. decif. 319. num. 2. vers. & ratio est, & c. lib. 1. Et Achil. decif. 3. numer. 3. vers. Prædictis tamen non obstantibus, & c. de iure patronatus, & bon. mem. Cardin. Seraph. dec. 1232. numer. 5. vers. quare cum regula, & c. & dec. 1263. numero 2. vers. quia expeditum erat, & c. Buratt. dec. 729. n. 4. vers. quod istud Beneficium, & c. dec. 941. sub numero 1. & seq. vers. Nam reservatio, & c. Andr. dec. 12. num. 6. vers. Quibus omnibus simul iuris, & c. ac Reuerendiss. Vergellen. dec. 407. num. 12. vers. cum ius patronatus laicale, & c. post plures. Gonzales ad reg. glof. 18. n. 2. vers. Aut enim sumus in iure patronatus laicali, & c. & seqq.

3. Et per consequens cessat omne ius Camerae, & prouisi Apostolici, ac proinde huiusmodi Breuium executio, quæ in solo reservatione vel affectione regulariter fundantur, ut fuit dictum in Vicen. Benef. 21. Februarii 1600. coram bon. mem. Card. Hieronymo Pamphil. penes Marches, de commiss. rom. 1. fol. 345. num. 2. vers. ita ut exinde, & c. in Toletana Capellan. 30. Octobris 1602. coram bon. mem. Litt. ibid. fol. 348. n. 3. vers. Quæ probatio, & c. ac in Placentin. benef. 2. Maij 1603. n. 2. vers. Secundo quia, & c. ibidem fol. 353. & penes sanct. mem. Gregor. decif. 53. num. 2. vers. & cessante reservatione, & c. ac Reuerendiss. Vergell. dec. 12. num. 2. & 3. vers. cessante autem vacatione, & c. laius dec. 340. num. 1. vers. de iure autem est, & c. ac seq. & Buratt. dec. 590. num. 3. vers. sed quia, & c. & in recent. decif. 71. n. 3. vers. iustificatio autem, & c. part. 6. ac in aliis relatis per Gonzal. ad dict. reg. 8. gloss. 9. in Annot. n. 162. vers. quoniam Breuia huiusmodi, & c. & Garz. de benef. part. 6. cap. 9. cum. 1. & seqq. vers. secundo aduertit, & c. qui sub num. 12. vers. & reservationem, & c. insert. ad beneficia iurispatronatus laicorum.

4. Et licet opponeretur dictum ius patronatus fuisse reservatum ad fauorem eorum de familia, & agnatione fundatoris per quorum deficientiam beneficium effectum fuit liberum, non autem extraneorum, qui domum illam materiale possederunt ad trad. per Corn. conf. 216. viso testamento D. Luc. Antonij à num. 3. vers. his tamen non obstantibus, & c. & seqq. per rot. lib. 2.

X 3 Quia

Quia tamen hoc deducitur ex interpretatione testamenti prefati Petri fundatoris, cui plurimum resistunt verba immediate adiecta, ut apparet ex eorum contextu ibi. *Polem, ordenam y expresament, mananque a prima collatione sua conferit a loan. Boada son nebor lo inpartrona del qual o lo presentat a les vacants de a quelluilla de confemint, de dits mors manumisso y germans y dett alter de aquells sobrauiuens y apres mors de aquello lo segnor y possessor della present casa de Buada dens la present vila de Angles del Bispat de Girona, &c.* verba enim illa, *Domini*, & possessor presentis domus suae intus oppositam, &c. non videntur congrue posse referri ad familiam, & agnationem, sed quidem ad domum materialiam de qua in sensu proprio, & naturali ea verba intelliguntur, iuxta text. in l. lex Cornelia. §. domum. ff. de inur. l. qui domum. ff. de adulter. l. si finia. §. ex hoc edicto ff. de damn. infest. l. si domus. ff. de leg. 1. & late probat idem Cor. consil. 198. in propria consultatione sub num. 1. vers. quandoque enim magis proprie, &c. lib. 3. dicens quod magis proprie, ac frequentius intelligitur de domo materiali, & habitationis, quam de agnatione, & ideo preferendus est iste intellectus, qui significationi naturali magis adheret nisi subiecta materia aliter suadeat, iuxta theor. Bartol. in l. pronunciatore. §. familia sub n. 2. vers. Puto multum suspiciendam materiam, &c. ff. de verb. significo. & in specie bene declarant Ruin. consil. 155. visio testamento sub n. 4. & seqq. vers. sed tamen iste sensus non placet. &c. lib. 3. Gabr. consil. 98. n. 4. vers. iam absurdum mihi videtur, &c. lib. 1. & latius explicat Cephal. consil. 36. sub num. 1. & seqq. vers. secundo autem loco, &c. & sub n. 35. vers. tertio illa qualitas, &c. & pluribus seqq.

5. Eoque magis accidentibus illis lo qual Miguel null sit lo verader patron y presentador del subredir benifici, &c. y apres obre dedio Miguel y pere lo possessor de la present Casa qualis vol que sia, &c. Quae sunt vniuersalia, & quoscumque possessores etiam extraneos apta comprehendere, gloss. in l. si necessaria §. si annua, in verbis, vers. nam hoc nomen (quique) ff. de pign. act. Alexand. con. 18. incip. possessoris narratis sub n. 14. vers. ponderanda sunt illa verba, &c. & seqq. 15. Rota decis. 791. sub n. 10. vers. presentim, &c. par. 1. & decis. 194. sub n. 3. & seqq. part. 2. diuers. & in Romana praesens fidei commissi. de Præsentis 25. Martij 1585. coram bon. memor. Orano in vers. verba autem, &c. & sapè in aliis, & bene conueniunt cum proximè antecedentibus, quibus idem testator instituto hæredæ particulari d. Michaelæ eius fratre in eodem domo materiali (de qua supra locutus fuerat) cum eius pertinentiis, disposuit, quod ipso vita functo in ea succederet persona, seu personæ illi bene visæ, vt legitur ibi, *acceptat la present Casu de Buada de lla villa de Angles, que de a quella null sie heren meu a solas, &c. Miguel, Buada mentre vueray apres obre de a quell la persona o personas ell bene visas, &c.* quæ (vt dictum est) non restringuntur ad agnatos, & illos de familia, sed quoscumque extraneos d. Michaeli bene visos comprehendunt.

6. Ideo visum fuit Dominis huiusmodi interpretationem, & alia deducta pro parte Arrufat exactiorem discussionem exposcere, ea qua cum pendeat finalis determinatio nullitatis, vel iniustitiæ sententiæ, ac Censurarum A. C. interea dum hæc maturius examinantur Sala est absolvendus, siue in iusticiam simpliciter adducat iuxta text. in cum contingat §. in eo verò casu, &c. & seq. ibi bene explicat gl. fin. ex. de offi. delegat. siue etiam nullitatem ex quo promulgatæ fuerint, contra intentionem Summi Pontificis, ad text. in c. fin. de prahend. vel ex aliis causis (licet in casu præsentis nullitatis concedatur absolutio non simpliciter, sed ad cautelam donec in definitione causæ certius appareat an verè fuerit ligatus, ita vt illa sit necessaria) gl. in c. presentis in verb. ad cautelam, &c. de sentent. excommunicat.

in 6. & habetur in cap. solet, & in c. venerabilibus, si causa ibique gloss. 1. in fin. & gloss. ult. & s. fani. ac §. fin. ed. 11. & in c. per rias, in vers. nos igitur, &c. ex. ad. & nor. DD. ac præ ceteris declarat Abb. in d. cum contingat, sub n. 1. & 2. vers. nota primo, &c. & vers. secunda vers. item nota, &c. de offi. deleg. & alij quos sequamur Rota in Gerunden. absolut. a Censur. 31. Julij 1624. coram bon. mem. Coccin. in §. atianen si proponens, in vers. & quamvis si allegatur excommunicatio iniusta, &c. Atque ita in his terminis fuit aliis resolutum in Placent. ff. de iustissim. 12. Junij 1592. coram bon. mem. Penia penes Marced. de commissi. 10. 1. fol. 277. n. 5. vers. in hoc de cisione, &c. & in Barcinon. incurs. Censur. 25. Junij 1593. coram bon. mem. Cardin. Mantica decis. 237. n. 6. vers. sed vt aperitur, ac Segobrien. oper. 26. Junij 1591. coram bon. mem. Card. Hieron. Pamphil.

7. Neque obstat quod agitur de censuris latis in Curia non solcat dari absolutio nisi parito iudicio.

8. Quia id procedit quando constat de illarum validitate, & iustitia, vt fuit dictum in Vien. Perion. 18. Martij 1639. coram Reueren. D. M. Decano, & sepe in aliis, secus est quando ex præhabita cognitione aliquo modo apparet de earum nullitate, vel iniustitia, vt in proposito casu ex verbis fundationis, ac instrumentis supra relatis, nam hoc casu conceditur absolutio cum reuocanda ad beneplacitum, & si ex vterius causa difficultate appareat valide, ac iuste, tunc reuocato beneplacito in eadem reducitur, seu (vt aiunt) reintroditur, reus donec competenter satisfecerit iuxta text. in ad reprimendam, in fin. ibique gloss. fin. in vers. Hinc etiam patet, quod non precipitur aliquid absolutio, &c. ex. de offi. ordin. & in c. ex parte, il. 1. §. si vero dubia est de verb. significo. gl. fin. in d. cum contingat, vers. & ideo præceptum differtur de offi. deleg. & probauit Rota in d. Placent. fidei commissi. sub n. 5. & in d. Segobrien. oper. in quibus agebatur de Censuris latis in Curia, vt verò nullæ cognoscantur, denuntiantur illis non fuisse affectus, siue ligatus. Sin autem iniuste declarantur quidem tales, sed quia adhuc illis (licet iniuste) remanet innodatus, ideo diffinitiuè absoluitur, & aduersarius ad interesse condemnatur iux. text. in d. cum contingat, ibi gl. final. de offi. delegat. c. final. de prahen. & in c. sacro in §. conueat etiam, & in c. sacro in §. cumque aduersus excommunicatorem, & vtrobique not. gl. & DD. de sentent. excommunicat. & confert. Rot. decis. 72. lib. 3. part. 3. diuers. Lancellor. de assen. appellat. pend. 12. amp. 8. n. 6. vers. nec pro purgatione, &c.

9. Quæ verò dicuntur de possessione dictæ Arrufat non pertinent ad præsentem inspectionem in qua solum actum fuit de prædictis ad effectum abolitionis, vt præmissum est concedendæ, quo deinde maturius in causa procedi possit vt pluries seruauit Rota, & præsertim coram bon. mem. Card. Mantica Pamphilus & Penia in decisionibus supra citatis: quare de aliis particulariter agendum erit.

Atque ita fuit resoluta vtraque parte informante, &c.

DECISIO XXXIII.

Sacra Rotæ Romana coram R. P. D.

Cerro Valentina Parochialis.

Veneris 28. Aprilis 1645.

§. 1. Non constare de resignatione valida dictæ fuerat prius vtraque parte informante die 8. Aprilis 1644. coram Reueren. P. D. meo Præfide Valliolecano, & cet. decisio propter eius ab vrbe discessum à me in Rota subrogato fuerit extensa. Et postea coram me vna tantum parte informante die 13. Ianuarij præteriti displic